

PODĚKOVÁNÍ POSÍLÁME....

Rodičům Adámka Bezruče za fotbalový míč, mamince a tatínkovi od Andrejky a Klárky Janderkových za odrážedlo, mamince Vojtíška a Natálky Dalajkových za bylinky do kuchyně, mamince Daníka Moravanského za domečky pro hmyz. Dále děkujeme rodičům Františka a Julianky Šteklových za finanční dar, mamince Martínka Schnellyho za kartony na tvoření, rodičům Lukáška Příkazského za papíry do kopírky a plastelínu. Také ještě děkujeme mamince Sebíka Prchala za izolepy a rodičům Aničky a Helenky Žovincových za lepidla. Všem ještě jednou moc a moc děkujeme.

CO NÁS JEŠTĚ ČEKÁ A NEMINE

- V úterý **4.6.** dopoledne přijdou dětem k jejich svátku popřát „naše“ **BABIČKY** s pohádkou
- V pátek **7.6.** vyrazí během dopoledne všichni předškoláci do **KINA** na ozvěny Zlín Film Festivalu
- Ve čtvrtek **13.6.** se svým vystoupením v **15:30 hod.** na školkové zahradě **ROZLOUČÍ SE ŠKOLKOU VŠICHNI PŘEDŠKOLÁCI** a spolu s nimi vystoupí i všechny ostatní děti, protože naše školka oslaví už **60. narozeniny**. Symbolické vstupenky budou k zakoupení ve všech třídách. Příspěvek je dobrovolný.
- V pondělí **17.6.** vyrazíme brzy ráno se všemi dětmi z celé naší školky na **VÝLET** do lednického parku na **pohádku o princí Bajajovi**.

Bližší informace se vždy dočtete na hlavní nástěnce.

PRÁZDNINOVÝ PROVOZ!!!!

Mateřská škola bude v měsíci červenci UZAVŘENA!!!

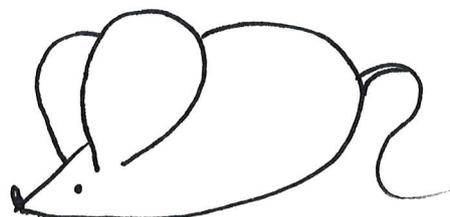
Naposledy se uvidíme v pátek 28.6.!!!

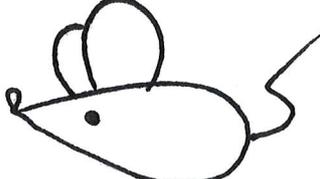
Znovu se uvidíme ve čtvrtek 1.8. a potom ještě celý zbytek srpna. 😊

PRÁZDNINOVÝ PROVOZ JE PŘEDEVŠÍM PRO DĚTI
OBOU ZAMĚSTNANÝCH RODIČŮ.

(do naší MŠ budou docházet i děti z MŠ Sluníčko)

Děkujeme za pochopení a ohleduplnost a všem přejeme
hezké prázdniny. 😊😊😊

V ČERVNU OSLAVÍ SVOJE NAROZENINY TITO KAMARÁDI

Víteček Zelinka

Stelinka Zelinková

Milánek Čičmanec

Eliasek Nangerwal

Míša Jaroslav Strobl

Natálka Dalajková

Darinka Dvořáková

Barunka Kabelková

V ČERVENCI POPŘEJEME DALŠÍM KAMARÁDŮM

Kateřince Horváthové

Elence Lukáškové

Viktorkovi Malému

Kryštůfkovi Kaliankovi

Vojtíškovi Dalajkovi

Míšovi Lípovi

Daníkovi Moravanskému

Aničce Luong

Míšovi Komprsovi

V SRPNU BUDOU MÍT NAROZENINY ZASE KAMARÁDI

Bertík Krištof

Honzík Medvecký

Matyášek Valkovič

Stelinka Popovská

Helenka Žovincová

Sami Vasco

Violka Watzlíková

Maxík Margetič

Barunka Gajdová

Kryštůfek Zigo

Nikolka Minaříková

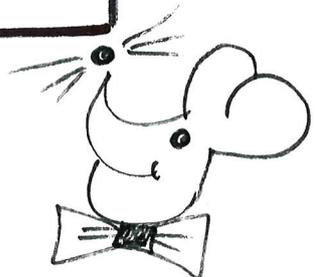
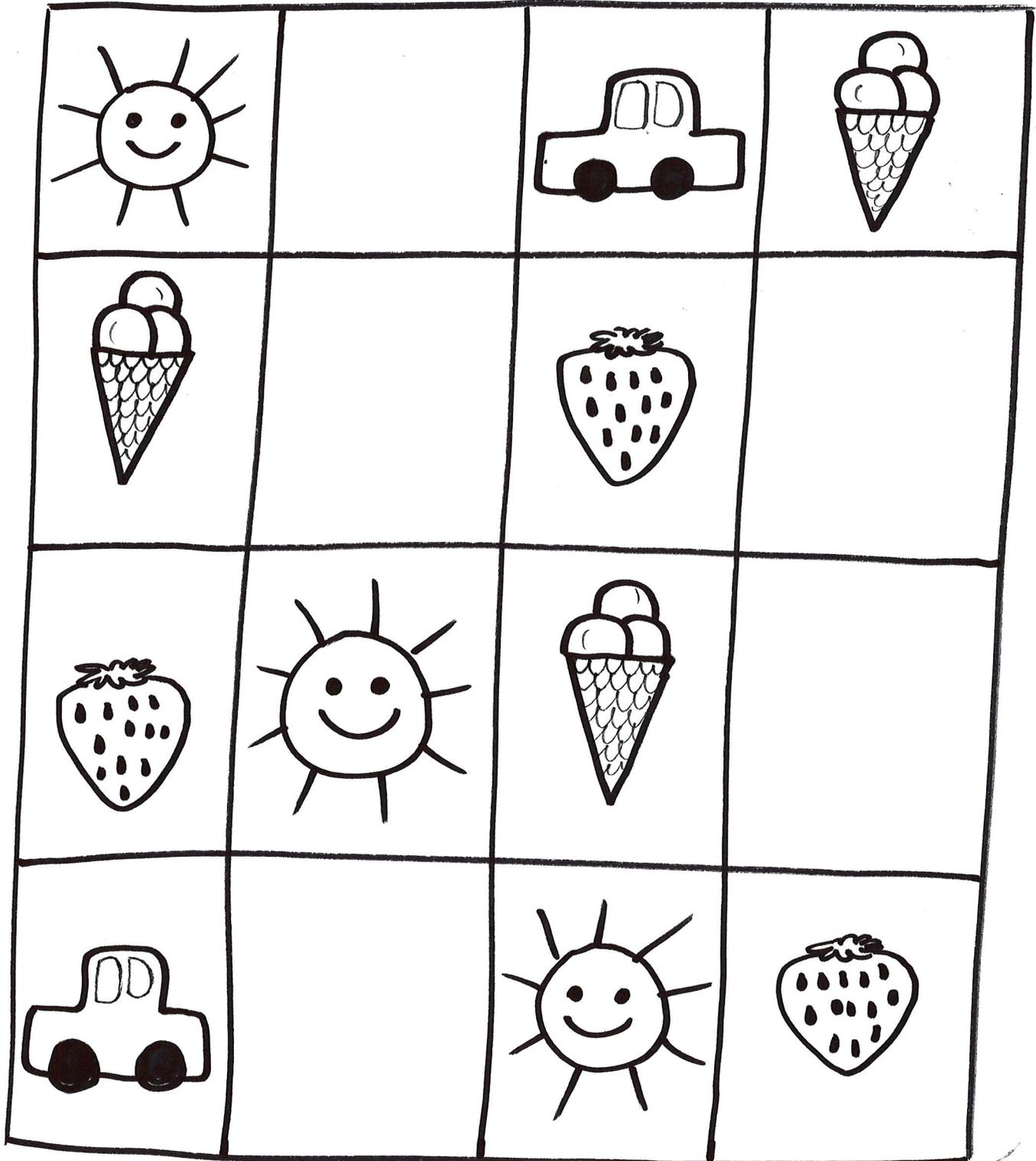
Sašenka Dalajková

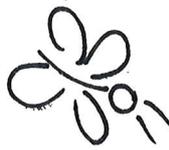
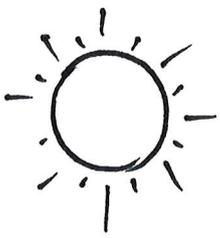
Sebík Prchal

LETNÍ SUDOKU

Dokresli obrázky tak, aby se v žádném sloupci ani řádku žádný obrázek neopakoval.

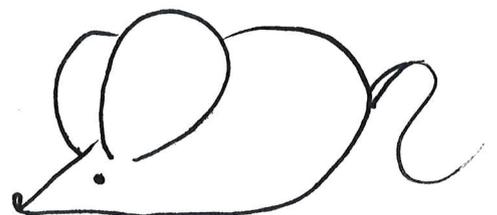
Jak se Sluníčku zdál veselý sen

Jednou ráno se Sluníčko probudilo a zahihňalo se. Zdál se mu veselý sen a ono vyprsklo smíchy, až se na nebi rozprsklo ranní světlo. Teprve potom se probralo, směšný sen skončil a Sluníčko se podívalo po světě. Svět byl na svém místě, Zahrada stála, dokonce nikdo nic ani neprovedl a přesto se to Sluníčku nějak nezdálo. „Něco tomu světu ještě chybí,“ napadlo ho. „Ale co?“ Kouklo do rybníčka na svůj odraz a jak bylo z toho snu ještě rozjívěné, udělalo krásně hloupý obličej. Nafouklo tvář jako kedlubnu a píchlo do ní prstem. Bouchlo to, jako když píchnete nafouknutý pytlík. „Hrom!“ vykřiklo rozpustile. „Bouřka! Utečte!“ A nafouklo hned levou a hned pravou půlku a udělalo řadu skvostných bouchanců. Znělo to jako opravdová bouřka. Sluníčko to v rybníčku vidělo a připadalo mu to jako švanda. „Apríl!“ vykřiklo potom a hned se zakuckalo smíchy. Ale nikdo na celém světě se mu nezasmál.

„Hm,“ zarazilo se Sluníčko. „Moc smyslu pro humor tedy ten svět nemá. Ona ho snad tlačí noční můra. S tím by se mělo něco udělat.“ A jen to řeklo, z trávy vzlétla můra a zamračeně letěla pryč. „Můro!“ volalo Sluníčko. „Počkej! Jak to vypadáš?“ Můra přivřela uražené oči. „Vypadám správně,“ zahuhňala důstojně jak mudrc. „Přesně tak mají můry vypadat.“ Tvářila se jak u zubaře a Sluníčko si řeklo, že tedy jako můra by vypadat nechtělo.

„A nemohla bys,“ zeptalo se potom, „vypadat trochu jinak? Maličko veseleji, víš?“ „Veseleji?“ zakvílela můra jako meluzína. „Nejsem přece pro smích!“ „A proč jsi?“ řeklo Sluníčko.

Ale můra se nasupila a otočila se. Byla šedá jak zatažené nebe. Náhle Sluníčko dostalo nápad. Na dně kelímků mu zbylo trochu barev, jenom tak párkrát na omočení. „Počkej, můro!“ řeklo. „Mám tu překvapení! To se budeš divit! Jenom chvílku sed!“ Namočilo štětce a než můra mrkla, udělalo jí po křídlech žluté tečky, modré kroužky a červené kudrlinky, takže můra rázem vypadala jako kraslice. Hned se slétlo můří hejno. Můry, jedna smutnější než druhá, spráskly křídla a už lamentovaly:

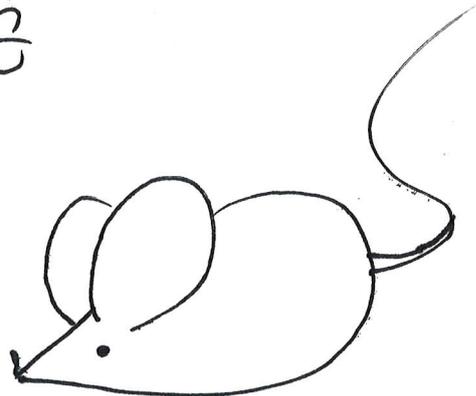
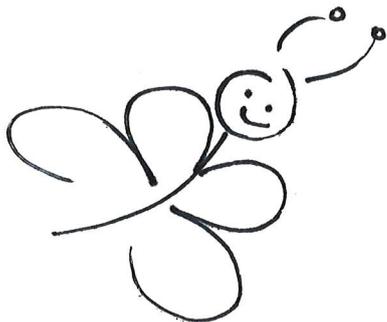

„To je rána, to je rána! Ubohá můra, vypadá jak blázen! To je neštěstí!“ „Apríl!“ zasmálo se Sluníčko. „Tohle není můra! Dámy – právě jsem vynalezlo motýla!“ A ta můra vzlétla nad rybníček a dívala se, jak teď vypadá. Nejdřív se lekla, ale pak se podívala lépe. Viděla, že jí to moc sluší. Byla hezká a taky trochu směšná a maličko se tomu zasmála. Sice jen tiše, zato to bylo poprvé od počátku světa, kdy vůbec někdo slyšel můří smích. Ostatní můry vyvalily oči. Ale Sluníčko namočilo štětce a vesele křiklo: „Tak co, vy kanimůry! Která chce jít za motýla? Ale honem honem, barev ubývá!“ Můry se ošívaly. Styděly se. Ale vtom motýl vzlétl a začal v jasném ranním světle tancovat. A bylo to tak veselé a hezké, že i můry se musely usmát. Vyletěly ke Sluníčku a to je pomalovávalo, dělalo na nich zoubčky i d'ubky, vlnovky i čárky, až ze všech byli krásní motýli.

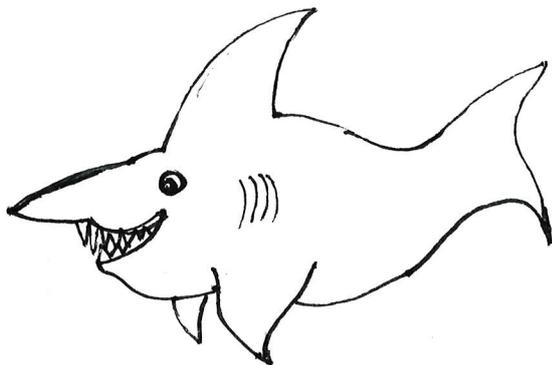
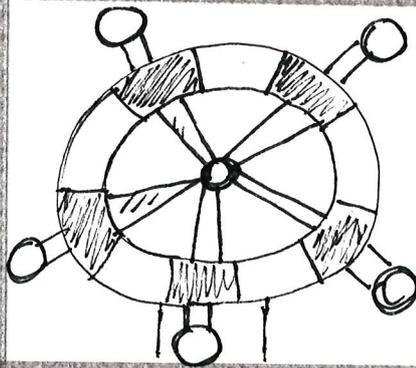
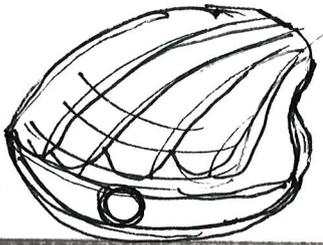
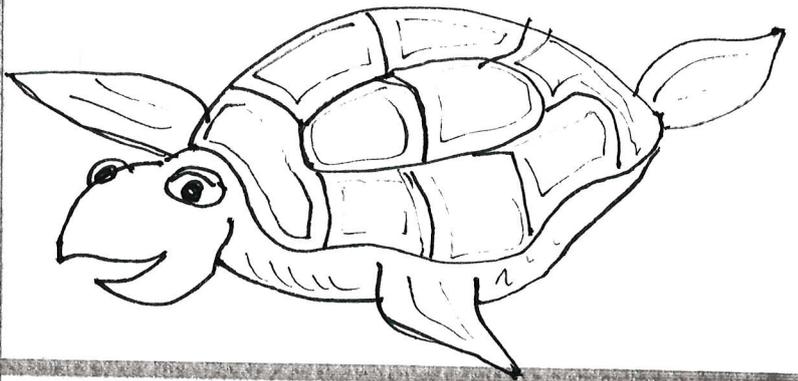
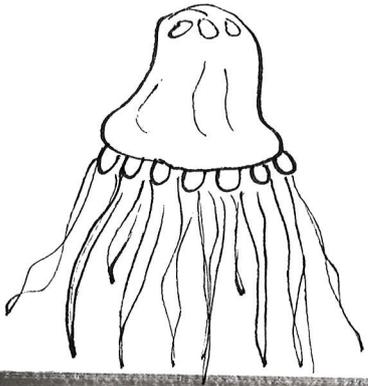
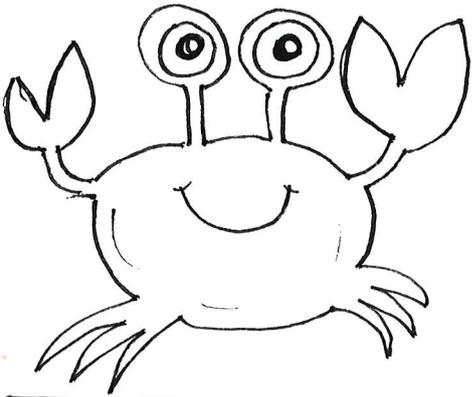
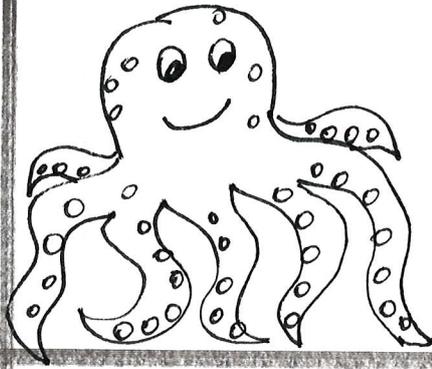
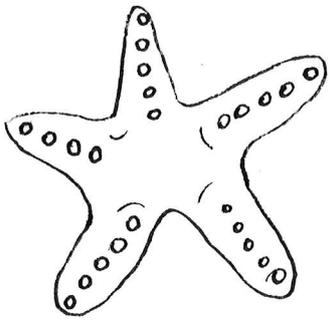
„My vypadáme! To jsme tajtrlíci!“ pištěli šťastně a vířili vzduchem. Ale to už Sluníčku barvy došly. Kelímky byly prázdné, jen v jednom zbyla zlatá loužička. „Co s ní?“ řeklo si Sluníčko. „Tou už neobarvím ani kuře!“ Ale pak ho zas něco napadlo. „Koukněte na mě!“ zavolalo. „Ukážu vám kouzlo!“ Všichni zvědavě vzhledli k nebi. Vtom Sluníčko chrstlo barvu dolů. Rozstříkla se na tisíce kapek a na každém, kdo se právě koukal, naskákala sprška zlatých pih. „Apríl!“ vykřiklo Sluníčko a smíchy mu vytryskly slzy. Rázem spustil deštík, zlatý déšť slunečního smíchu, a kropil celou širou Zahradu.

A tak vznikli motýlové a tak vznikly pihy. A tak vznikla legrace (a ta je moc důležitá!). Sluníčko se pořád smálo skrze slzy, až na bláznivém aprílovém nebi vysvitla duha a stála mezi Zahradou a nebem jako pestrý most.

NAKRESLI U KAŽDEHO OBRAŽKU

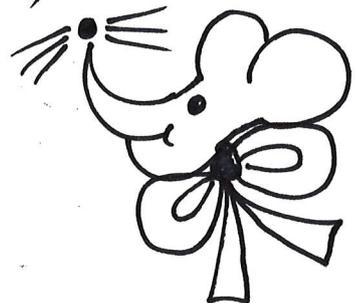
TOLIK PUNTÍKŮ, KOLIK MÁ SLABIK.

MYŮPULÍNEK přeje všem DĚTEM, jejich rodinám
& přátelům školky KRAVNE & NA ZAŽITKY BOHATÉ
LETNÍ PRAŽDNINY. Bude^{ve} na Vá'r těřit opět od září.

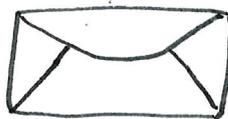
A kdo na něj nezapomene přes léto, může do školky
zarlat pohled z výletu/dovolené/ od babičky.... Bude

Móóóó & móóóóe ZÁŮ! ☺

✿ Adresa:

HABÁNKA 82
69201 MIKULOV

MŮJ NEJHEZČÍ ZAŽITEK Z
LETNÍCH PRAŽDNIN :

